

Det giver ikke anledning til vanskeligheder, når der er tale om erstatning, der udbetales som et engangsbeløb. Er afgørelsen om ret til erstatning truffet, inden den berettigede afgår ved døden, udbetales erstatningen til dødsboet. Træffes afgørelsen efter, at den berettigede er afgået ved døden, for eksempel når dødsfaldet ikke er anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen, udbetales der ikke erstatning.

Derimod er der behov for præcisering ved erstatninger, der udbetales hver måned. Det drejer sig om løbende erstatning for tab af erhvervsevne og for tab af forsørger.

Bestemmelsen i *stk. 4* kodificerer den gældende praksis om, at retten til løbende erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger ophører med udgangen af den måned, hvor modtageren er afgået ved døden.

Bestemmelsen i *stk. 5* drejer sig om de situationer, hvor der træffes afgørelse om ret til erstatning for tab af erhvervsevne med tilbagevirkende kraft efter reglen i § 17, *stk. 7*, og hvor der træffes afgørelse om erstatning for tab af forsørger, efter at den berettigede er afgået ved døden, og dermed inden erstatningen er udbetalt.

Det foreslås, at erstatningen i disse situationer primært udbetales til en eventuel samlevende ægtefælle, alternativt til dødsboet.

Til § 27

Bestemmelsen afløser gældende lovs § 43.

I konsekvens af, at afløsningsbeløbet foreslås ophævet, er det i *stk. 1, 2. pkt.*, præciseret, at erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt personer, der er fyldt 63 år eller derover på skadetidspunktet, altid udbetales som et kapitalbeløb. Det bemærkes, at begrænsningen i *stk. 2, 1. pkt.*, hvorefter der kun kan omsættes den del af en tilkendt løbende erstatning, der svarer til et tab af erhvervsevne på 50 pct., ikke gælder for de personer, der får tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne, når de er fyldt 63 år.

Det foreslås samtidig i *stk. 2, 2. pkt.*, at en tilkendt løbende erstatning ikke kan omsættes til et kapitalbeløb, når modtageren er fyldt 63 år. Forslaget er en konsekvens af, at afløsningsbeløbet afskaffes. Der henvises til afsnit 3.8. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Der er ved administrationen af gældende lov rejst spørgsmål om fastsættelse af omsætningstidspunktet ved kapitalisering.

Det foreslås derfor i *stk. 4*, at præcisere, at omsætningstidspunktet er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales, og at det alene er erstatningen efter om-

sætningstidspunktet, der er omfattet af adgangen til at kapitalisere.

Det indebærer, at tilskadekomne eller efterladte ikke kan få omsat løbende erstatning, der vedrører en periode, før kapitalbeløbet kan udbetales, til kapitalbeløb. Det gælder uanset, om erstatningen er udbetalt eller ikke.

Til § 28

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 39.

Til § 29

Bestemmelsen afløser gældende lovs § 40, der indeholder regler om, at erstatning og godtgørelse i visse situationer skal udbetales til andre end tilskadekomne eller de efterladte.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at indsætte en frist på 4 uger for kommunerne til at opgøre og fremsætte refusionskrav. Der er i dag ingen frist, og i en række sager har kommunerne været længe om at fremsætte kravet.

Kommunerne har et refusionskrav, når en løbende erstatning efter arbejdsskadesikringsloven tilkendes fra et tidligere tidspunkt end datoen for afgørelsen og der er udbetalt ydelser til forsørgelse efter lov om social pension eller lov om aktiv socialpolitik for den periode, som erstatningen efter arbejdsskadesikringsloven vedrører.

Det indebærer, at tilskadekomne eller de efterladte ikke kan få udbetalt det tilgodehavende beløb, før kommunerne har opgjort et eventuelt refusionskrav.

For at fremskynde udbetalingen af det tilgodehavende beløb til modtagerne foreslås det at indføre en frist på 4 uger til at opgøre kravet. Overholdes denne frist ikke, bortfalder kommunens refusionskrav, hvilket indebærer, at modtageren får det tilgodehavende beløb udbetalt af forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Hertil kommer, at erstatningsbeløb, der udbetales som løbende erstatninger efter arbejdsskadesikringsloven, er skattepligtige for modtageren, og derfor indgår et beskatningsspørgsmål ved udbetaling af refusionskrav.

Efter kildeskattelovens § 46, *stk. 3*, kan der ikke ske modregning for tilbagebetalingspligtig kontanthjælp eller social pension, før der indeholdes A-skat. Allerede dette forhold bevirker, at tilskadekomne eller efterladte først vil få det korrekte nettobeløb i forbindelse med skattevæsenets årsopgørelse. Tilskadekomne eller efterladte kan derfor i værste fald komme til at vente i op til 1 til 1½ år efter den periode, som erstatningen vedrører. For ikke at gøre ventetiden endnu længere for tilskadekomne og efterladte er det derfor